

Wat Is Eigenlijk Bekering?

Een jonge man beschreef zijn diep gewortelde vrees dat God hem afgewezen had, vanwege zijn steeds terugkerende zonden als "een vreselijke angst."

"Ik dacht dat ik me bekeerd had, maar ik deed het weer," legde hij uit. "Ik weet zelfs niet of ik wel echt geloof heb, omdat ik bang ben dat God me misschien niet opnieuw zal vergeven. Het maakt niet uit hoe oprecht mijn bekering volgens mij is, het lijkt nooit genoeg te zijn."

Laten we eens zien wat het evangelie bedoelt met bekering tot God.

De eerste vergissing bij het proberen te begrijpen van de betekenis, is in een woordenboek te zoeken naar een definitie van het woord bekering. Hedendaagse woordenboeken leggen woorden uit zoals ze werden begrepen in de tijd dat het woordenboek werd samengesteld. Maar een woordenboek uit de 21ste eeuw vertelt ons niet wat een persoon in gedachten had toen hij 2000 jaar geleden in het Grieks schreef over dingen waar bijvoorbeeld eerst in het Aramees over gesproken werd.

Webster's Ninth New Collegiate Dictionary zegt dit over het woord bekeren: 1) afkeren van zonde en jezelf toewijden aan het verbeteren van je leven ; 2a) spijt of berouw voelen; 2b) je denken veranderen.

Het Kramers woordenboek zegt over het woord bekeren: 1) tot betere of andere gedachten brengen op godsdienstig, zedelijk of politiek gebied; 2) zich bekeren, tot een andere godsdienst of gezindheid overgaan.

Webster's eerste uitleg is, natuurlijk, precies wat de meeste religieuze mensen geloven dat Jezus bedoelde toen Hij zei: "Bekeer u en geloof." Ze geloven dat Jezus bedoelt dat alleen mensen die zich bekeren, dat is, stoppen met zondigen en hun manier van leven veranderen, in het Koninkrijk van God zullen zijn. Maar het feit is, dat Jezus dat nu precies niet bedoelde.

Een algemene misvatting

Het is een algemene misvatting onder christenen te denken, dat bekering is het ophouden met zondigen. "Als u zich echt had bekeerd, zou u het niet weer gedaan hebben," is een refrein dat veel gekwelde zielen gehoord hebben van goedbedoelende, wetsgetrouwe geestelijke raadgevers. Er wordt ons verteld dat bekering betekent "je omkeren en een andere weg inslaan," en het wordt uitgelegd in samenhang met je afkeren van de zonde en je richten op een leven in gehoorzaamheid aan Gods wetten.

Met dat idee stevig in gedachten, beginnen christenen met de beste voornemens hun manier van leven te veranderen. Maar al gaande, veranderen sommige manieren en sommige lijken onveranderlijk met twee componentenlijm aan ons te zijn vastgeplakt. En zelfs de veranderde manieren, hebben de akelige neiging plotseling weer in de oude vorm de kop op te steken.

Zou God tevreden zijn met een dergelijke middelmatigheid, zo'n op-en-neergaande gehoorzaamheid? "Nee, dat is Hij niet!" vermaant de voorganger, en de wrede, evangelieondermijnende cyclus van verplichting, mislukking en wanhoop, begint aan een volgende ronde van de nooit eindigende mallemlolen van nutteloosheid.

En net wanneer we ons gefrustreerd en terneergeslagen beginnen te voelen over onze mislukking om te voldoen aan de hoge maatstaven van God, horen we een andere preek of lezen een artikel over "echte bekering" en "diepgaande bekering" en hoe zo'n bekering leidt tot een zich volledig afkeren van de zonde.

Dus zwengelen we onze rammelende overtuiging maar weer aan en gaan er opnieuw tegenaan, met dezelfde miserabele, voorspelbare resultaten. En onze frustratie en wanhoop verdiepen zich, omdat we ons realiseren dat ons afkeren van de zonde allesbehalve 'volledig' is.

We kunnen dan ook alleen maar concluderen dat we ons niet "echt bekeerd" hebben. Onze bekering was niet "diep" genoeg, of niet "oprecht genoeg," of niet "echt" genoeg. En als we ons niet echt bekeerd hebben, dan moet het ons wel aan echt geloof ontbreken. Dat betekent dat we dus ook wel niet echt de Heilige Geest zullen hebben. Dat betekent dat we wel niet zullen zijn behouden.

Uiteindelijk gaan we er aan wennen om zo te leven, of, zoals zovelen hebben gedaan, gooien we de handdoek in de ring en keren ons af van deze aanstootgevende magische vertoning, die de mensen christendom noemen.

En dan hebben we het nog niet eens over de rampspoed van mensen die feitelijk geloven dat ze hun leven gereinigd en zichzelf acceptabel gemaakt hebben voor God. Hun toestand is nog veel erger.

U bekeren tot God gaat eenvoudig niet over een nieuwe en verbeterde u.

Bekeer u en geloof

"Bekeer u en geloof het evangelie," zei Jezus in Markus 1:15. Bekering en geloof geven het begin aan van ons nieuwe leven in het Koninkrijk van God. Zij vormen niet het begin omdat we de juiste beslissing hebben genomen. Zij zijn het begin, omdat ons op dat moment de schellen van onze verblinde ogen zijn gevallen en we eindelijk in Jezus Christus het glorieuze licht van de vrijheid van de zonen van God zien.

Alles wat ooit nodig was voor de vergeving en het behoud van de mens, was reeds gedaan door de dood en opstanding van de Zoon van God. Er was een tijd dat we daarover in onwetendheid verkeerden, ons in het duister bevonden. We konden er niet van genieten of er in rusten, omdat we er blind voor waren.

We dachten dat we onze eigen wegen moesten zien te vinden in deze wereld, en we staken al onze inspanningen en tijd in het zo recht mogelijk trekken van voren als we maar konden, in ons kleine hoekje van het leven.

We gaven al onze aandacht aan het veilig en zeker stellen van ons leven en onze toekomst. We werkten hard om gerespecteerd en gewaardeerd te worden. We kwamen op voor onze rechten en trachten te voorkomen dat iets of iemand misbruik van ons zou maken. We vochten voor de bescherming en in stand houding van onze reputatie, ons gezin en onze bezittingen. We deden alles wat in onze macht lag om iets waardevols van ons leven te maken, om overwinnaars te zijn in plaats van verliezers.

Maar net zoals dat voor iedereen die ooit geleefd heeft het geval was, was het een verloren strijd. Ondanks al onze grote inspanningen, plannen en ons harde werken, kunnen we onze levens simpelweg niet beheersen. We kunnen rampen, tragedies, mislukkingen en pijn die plotseling uit het niets kunnen opduiken niet tegenhouden, en die al de kleine stukjes hoop en vreugde die we weer samen hadden weten te voegen, aan stukken slaan.

Toen, op een dag, en om geen enkele andere reden dan omdat Hij het zo wilde, liet God ons zien hoe de dingen werkelijk in elkaar zitten. De wereld is van Hem en wij zijn van Hem!

We zijn dood in de zonde en er is geen uitweg. Wij zijn verloren blinde verliezers in een wereld van verloren blinde verliezers, omdat we het benul niet hebben hoe we de hand van de Enige die de weg kent, vast kunnen houden. Maar dat is niet erg, omdat Hij een verliezer voor ons werd door kruisiging en dood, en we kunnen met Hem overwinnaars worden door met Hem te sterven, zodat we ook met Hem op kunnen staan.

Met andere woorden, God heeft ons goed nieuws gegeven! Het goede nieuws is dat Hij persoonlijk de hoge prijs heeft betaald voor al onze zelfzuchtige, rebellerende, vernietigende, boze zotternij. Uit vrije wil heeft Hij ons gered, gewassen, gezuiverd, ons gekleed in gerechtigheid en voor ons een plaats gedekt aan Zijn eeuwigdurende feestdis. En door dit woord van het evangelie, nodigt Hij ons uit om ons vertrouwen in Hem te stellen en te geloven dat het inderdaad ook zo is!

Wanneer we, door de genade van God, dat gaan inzien en het geloven, dan hebben we ons bekeerd. Bekerend, begrijpt u, is zeggen: "Ja! Ja! Ja! Dat geloof ik! Ik vertrouw op Uw woord! Ik laat dit gekkenhuisachtige leven achter me, ik geef deze zinloze strijd op om met kauwgum en paktouw dit dode bestaan bij elkaar te houden, waarvan ik dacht dat dit léven was. Ik ben gereed voor Uw rust. Kom mijn ongeloof te hulp!"

Bekering is een verandering in en van uw denken. Zij is een verandering van perspectief, van het beschouwen van uzelf als het middelpunt van alles, naar het zien van God als het centrum van het heelal, terwijl u uw leven aan Zijn genade toevertrouwt. Zij gaat over overgave. Zij gaat over het neerwerpen van uw kroon voor de voeten van de rechtmatige heerser van het heelal. Zij is de belangrijkste verandering die u ooit zal overkomen.

Bekering gaat niet over zedelijke beginselen

Bekering gaat niet over zedelijke beginselen! Zij gaat niet over goed gedrag! En zij gaat ook niet over "het beter doen."

Bekering is op God vertrouwen in plaats van op uzelf, uw verstand, uw vrienden, uw land, uw regering, uw wapens, uw geld, uw gezag, uw prestige, uw reputatie, uw auto, uw huis, uw baan, uw familienalatenschap, uw huidskleur, uw sekse, uw succes, uw uiterlijk, uw kleding, uw adellijke titels, uw universitaire graad, uw kerk, uw huwelijkspartner, uw spieren, uw leiders, uw IQ, uw accent, uw prestaties, uw vrijwilligerswerk, uw giften, uw vriendelijkheid, uw medeleven, uw zelfbeheersing, uw kuisheid, uw eerlijkheid, uw gehoorzaamheid, uw vroomheid, uw geestelijke tucht of wat u ook maar kan aandragen dat van u is of met u in verband kan worden gebracht en ik in deze lange zin niet heb genoemd.

Bekering is alles op één kaart zetten - op Zijn kaart. Zij is aan Zijn kant gaan staan, geloven wat Hij zegt, u achter Hem scharen, Hem uw loyaliteit schenken.

Bekering gaat niet over beloften om goed te zijn. Zij gaat niet over een met opeengeklemden tanden streven naar "zonde uit uw leven bannen." Bekering is vertrouwen op Gods genade voor u. Bekering is erop vertrouwen dat God uw zondige hart in orde zal brengen. Bekering is erop vertrouwen dat God is wie Hij beweert te zijn - Schepper, Verlosser, Bevrijder, Leraar, God en Heiligmaker. En bekering is sterven, sterven aan uw behoefte te willen denken dat u rechtvaardig en goed bent.

We hebben het over een liefdesrelatie - niet dat u God liefhad, maar dat Hij u liefhad (1 Johannes 4:10). Deze Persoon is de oorsprong, de bron van alles wat bestaat, uzelf inbegrepen, en het begon u te dagen dat deze Persoon u liefheeft om wie u bent - Zijn geliefd kind in Christus - zeker niet om wat u heeft, of hebt gedaan, of om wat uw reputatie is, of om hoe u er uitziet, of om welke andere persoonlijke eigenschap ook, maar uitsluitend en alleen omdat u in Christus bent.

Plotseling is niets meer hetzelfde. De gehele wereld wordt plotseling helder. Al uw mislukkingen doen er niet meer toe. Ze zijn allemaal uitgewist en hersteld door de dood en opstanding van Christus. Uw eeuwige toekomst is verzekerd en niets in de hemel of op de aarde kan u uw vreugde ontnemen, omdat u, dankzij Christus, God toebehoort (Romeinen 8:1, 38).

U gelooft Hem, u vertrouwt Hem, u legt uw leven in Zijn handen, wat er ook zal gebeuren en wat men ook mag zeggen of doen.

U kunt royaal zijn met vergeving, met geduld, met vriendelijkheid, zelfs met verliezen en nederlagen - u hebt niets te verliezen, omdat u absoluut alles hebt gewonnen in Christus (Efeziërs 4:32-5:1). Het enige wat voor u nog van belang is, is Zijn nieuwe schepping (Galaten 6:15)

Bekering is niet gewoon weer een andere uitgesleten, holle, afgezaagde verplichting om een goede jongen of meisje te zijn. Het is afsterven aan al de grote beelden van uzelf, en uw zwakke hand van de verliezer te leggen in de hand van de Man die de zee kalmeerde (Galaten 6:3). Bekering is bij Christus komen om rust te krijgen (Matteüs 11:28-30). Bekering is Zijn woord van genade vertrouwen.

Het is Gods initiatief, niet het onze

Bekering gaat over God vertrouwen te zijn wie Hij is en te doen wat Hij doet, en niet over uw goede daden tegenover uw slechte (zondige) daden. God, in Zijn volmaakte vrijheid om precies te zijn wie Hij wil zijn in Zijn liefde voor ons, heeft besloten onze zonden te vergeven.

Laten we heel duidelijk zijn over het volgende: God vergeeft onze zonden - allemaal - die uit het verleden, het heden en de toekomst; Hij houdt er geen lijsten van bij (Johannes 3:17). Jezus stierf voor ons toen wij nog zondaren waren (Romeinen 5:8). Hij is het geslachte Lam, en Hij werd voor óns geslacht, voor ieder van ons (1 Johannes 2:2).

Ziet u, bekering is niet een manier om God te laten doen wat Hij al gedaan heeft. Integendeel, bekering is geloven dat Hij het gedaan hééft - uw leven voor eeuwig gered en u een onbetaalbare eeuwige erfenis gegeven - en dat geloven heeft tot resultaat dat u Hem daarvoor liefhebt.

"Vergeef ons onze zonden, zoals wij degenen vergeven die tegen ons gezondigd hebben," leerde Jezus ons te bidden. Wanneer het tot ons doordringt dat God, om redenen die Hij alleen kent, eenvoudigweg heeft besloten om al onze levenslange zelfzuchtige arrogantie uit te wissen, al onze leugens, al onze wreedheden, al onze trots, lusten, verraad en gemeenheden - al onze zondige gedachten, daden en plannen, dán moeten we een keuze maken. We kunnen Hem voor eeuwig loven en danken voor Zijn onbeschrijfelijk offer van liefde, óf we kunnen gewoon doorgaan met het "Ik ben een goed mens, denk niet dat ik dat niet ben" soort van gekkenhuisleven, het soort leven waar we zo van houden.

We kunnen God geloven, we kunnen Hem negeren, of we kunnen angstig van Hem wegllopen. Als we Hem geloven, kunnen we in een vreugdevolle vriendschap met Hem wandelen (en omdat Hij een vriend van zondaren is, van alle zondaren, worden alle mensen, zelfs de slechte, ook onze vrienden). Als we Hem niet vertrouwen, als we denken dat Hij ons niet kan of wil vergeven, dan kunnen we niet vreugdevol met Hem wandelen (of met wie dan ook, als het er op aan komt, behalve dan met mensen die zich gedragen zoals wij dat willen). In plaats daarvan zullen we bang voor Hem zijn en tenslotte zullen we Hem minachten (en alle mensen die ons voor de voeten lopen).

Twee kanten van de medaille

Geloof en bekering gaan hand in hand. Wanneer u uw vertrouwen in God stelt, gebeuren er onmiddellijk twee dingen. U realiseert zich dat u een zondaar bent die Gods genade nodig heeft, en u besluit God te vertrouwen dat Hij u zal behouden en uw leven verlossen. Met andere woorden, wanneer u uw vertrouwen op God stelt, heb u zich ook bekeerd.

In Handelingen 2:38 bijvoorbeeld, zei Petrus tot de massa: "Bekeer u en een ieder van u late zich dopen op de naam van Jezus Christus, tot vergeving van uw zonden, en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen." Geloof, of vertrouwen, is een onderdeel van bekering. Door te zeggen, "bekeer u," bedoelde Petrus ook "geloof," of "vertrouw."

Verderop in het verhaal, zegt Petrus het zo: "Bekeer u en keer u tot God...." Dit tot God keren betekent een afkeren van uzelf.

Het betekent niet dat u nu in zedelijk opzicht volmaakt bent. Het betekent dat u zich afgekeerd hebt van uw persoonlijke ambities om uzelf iets waard te maken voor Christus, en in plaats daarvan uw hoop en vertrouwen te stellen op Zijn Woord, Zijn goede nieuws, Zijn bekendmaking geschreven in Zijn eigen bloed over uw verlossing, vergeving, opstanding en een eeuwige erfenis.

Wanneer u voor vergeving en behoud op God vertrouwt, hebt u zich bekeerd. Bekering tot God is een verandering in uw manier van denken, en dat heeft invloed op alles in uw leven. De nieuwe manier van denken, is op God vertrouwen dat Hij zal doen wat uzelf nooit in een miljoen levens zou kunnen doen. Bekering is geen verandering van een zedelijke onvolmaaktheid naar een zedelijke volmaaktheid - daar bent u niet toe in staat.

Dode lichamen worden niet opgelapt

U bent niet in staat tot zedelijke volmaaktheid, omdat het feit er ligt, dat u dood bent. De zonde heeft u gedood, zoals Paulus uitlegt in Efeziërs 2:4-5. Maar zelfs ook al bent u dood in uw zonde (dood zijn is wat u hebt bijgedragen aan dit proces van vergeving en verlossing), Christus heeft u levend gemaakt (dit is wat Christus heeft bijgedragen: helemaal alles).

Het enige wat dode mensen kunnen doen is: niets. Ze kunnen niet ontvankelijk zijn voor gerechtigheid of voor wat dan ook, omdat zij dood zijn, dood in de zonde. Maar het zijn nu juist dode mensen, en alleen maar dode mensen, die opgewekt worden uit de dood.

Het opwekken van de doden is wat Christus doet. Hij sprenkelt geen parfum op dode lichamen. Hij vult ze niet op en kleedt ze niet in feestkleden om te gaan zitten wachten tot ze iets rechtvaardigs gaan doen.

Ze zijn dood. Ze kunnen helemaal niets doen. Jezus is niet in het minst geïnteresseerd in nieuwe en opgelapte dode lichamen. Wat Jezus doet, is hen opwekken. En nogmaals, dode mensen zijn het enige soort mensen dat Hij opwekt.

Met andere woorden, de enige manier om deel te hebben aan Jezus' opstanding, aan Zijn leven, is door dood te zijn. Het kost niet veel moeite om dood te zijn. In feite kost het geen enkele inspanning. En dood is precies wat we zijn.

Het verloren schaap vond zichzelf niet voor de herder hem ging zoeken en hem vond (Lukas 15:1-7). De verloren munt vond zichzelf niet voor de vrouw er naar ging zoeken en het vond (verzen 8-10).

Het enige wat ze bijdroegen aan het hele proces van gezocht worden, gevonden worden en het grootse feestvieren daarna, was het verloren zijn. Hun absolute, hopeloze verlorenheid was het enige dat zij hadden, dat het mogelijk maakte te worden gevonden.

Zelfs de verloren zoon in de volgende gelijkenis (verzen 11-24) komt tot de ontdekking dat hem al vergeving geschonken is, dat hij reeds verlost en volledig geaccepteerd is, uitsluitend en alleen op grond van zijn vaders royale genade, niet op grond van zijn plan van "ik-werk-me-wel-weer-terug-in-zijn-goedgunstigheid." Zijn vader was met zijn lot begaan zonder ook maar het eerste woord van zijn "het spijt me zo"-redevoring te hebben gehoord (vers 20).

Toen de zoon tenslotte, in de stank van het varkenshok, zijn dood- en verloren zijn aanvaardde, was hij op weg iets verbazingwekkends te ontdekken, iets dat al die tijd al waar was geweest: zijn vader, degene die hij had afgewezen en te schande gemaakt, was hem al die tijd vurig en onvoorwaardelijk blijven liefhebben.

Zijn vader negeerde zijn kleine snode plannetje om zichzelf te redden volledig (verzen 19-24), en gaf hem zijn volle rechten als zoon terug, zonder zelfs een proeftijd in te stellen.

Evenzo is ons absolute, hopeloze dood zijn het enige waardoor het mogelijk is te worden opgewekt. Het initiatief, het werk en het succes van de hele operatie liggen geheel bij de Herder, de Vrouw, en de Vader, bij God.

Het enige dat wij bijdragen aan het proces van onze opwekking is dood zijn. Dat is zowel geestelijk als fysiek waar voor ons. Als we het feit dat we dood zijn, niet kunnen aanvaarden, kunnen we ook het feit niet aanvaarden dat we, door de genade van God in Christus, opgewekt zijn uit de dood. Bekering is het feit accepteren dat u dood bent en van God uw opwekking ontvangt in Christus.

Weet u, bekering is niet het produceren van enige goede en nobele werken, of het afsteken van een met emoties beladen verhaal met het doel God over te halen u te vergeven.

We zijn dood, en dat betekent dat er absoluut niets is dat we zouden kunnen doen, dat er ook maar iets toe zou kunnen bijdragen dat we weer levend zouden worden gemaakt. Het is simpelweg een kwestie van het geloven van Gods goede nieuws van vergeving en verlossing in Christus, door wie Hij de doden opwekt.

Paulus brengt het mysterie, of de paradox (schijnbare tegenstrijdigheid), zo u wilt, van onze dood en opstanding in Christus in Kolossenzen 3:3 als volgt onder woorden: "Want gij zijt gestorven en uw leven is verborgen met Christus in God."

Het mysterie, of de paradox, is dat we zijn gestorven, en toch zijn we, tegelijkertijd, in leven, maar dat leven, dat schitterend is, is niet duidelijk: het is verborgen met Christus in God, en het zal niet zichtbaar worden zoals het werkelijk is totdat Christus zelf verschijnt, zoals vers 4 zegt: "Wanneer Christus verschijnt, die ons leven is, zult ook gij met Hem verschijnen in heerlijkheid."

Ons leven is Christus. Wanneer Hij verschijnt, zullen wij met Hem verschijnen, omdat Hij tenslotte, ons leven is. Laten we dat nog eens even herhalen. Dode lichamen kunnen niets voor zichzelf doen. Ze kunnen niet veranderen. Ze kunnen het niet "beter doen." Ze kunnen niet worden opgelapt. Het enige dat ze kunnen is: gewoon dood zijn.

God echter, die de absolute Bron van het leven zelf is, doet niets liever dan de doden tot leven te wekken, en in Christus, is dat precies wat Hij doet (Romeinen 6:4). De lege omhulsels (de doden) dragen niets bij aan het proces, behalve dood zijn.

Het is God die het allemaal doet. Het is Zijn, en alleen Zijn werk, van begin tot eind. Dat betekent dat er twee soorten opgewekte doden zijn: degenen die hun verlossing met vreugde ontvangen hebben en degenen die de voorkeur geven aan het vertrouwde dood zijn boven hun leven, die het leven verachten, hun ogen sluiten, hun handen voor hun oren houden en al hun energie steken in het doen alsof ze nog steeds dood zijn.

Dus nogmaals, bekering is "Ja!" zeggen tegen de gave van vergeving en verlossing die u, zo zegt God, in Christus hebt. Het is geen boete doen, beloften afleggen of verdrinken in schuld.

Dat is juist. Bekering gaat niet over een nooit eindigende keten van "Het spijt me zo verschrikkelijk," of "Ik beloof dat ik het nooit meer zal doen." Laten we genadeloos eerlijk zijn. De kans is groot dat u het weer doet, indien niet daadwerkelijk, dan toch tenminste in gedachten, als wens en gevoelsmatig. Ja, u hebt er spijt van, misschien zelfs heel erg veel, en u wil absoluut niet meer het soort persoon zijn dat het weer zal doen, maar dat vormt niet het hart en de kern van bekering.

Vergeet het niet, u bent dood, en dode mensen handelen precies zoals dode mensen. Maar zelfs al bent u dood in de zonde, u bent ook, tegelijkertijd, levend in Christus (Romeinen 6:11).

Maar uw leven in Christus is met Hem verborgen in God, en het laat zich niet altijd erg consequent of erg vaak zien - nog niet. Het wordt nog niet in zijn ware gedaante geopenbaard totdat Christus zelf verschijnt.

Intussen, zelfs al leeft u nu in Christus, bent u ook, tenminste voorlopig, nog steeds dood in de zonde, en uw dood zijn is vrijwel altijd duidelijk zichtbaar. En het is precies die dode u, die u, die niet schijnt te kunnen ophouden met ruikend naar de dood te handelen, die Christus heeft opgewekt en levend gemaakt met Hem in God - om te worden geopenbaard wanneer Hij geopenbaard wordt.

Nou, op dat punt komt het geloof in beeld. Bekeer u en geloof het evangelie. Zij zijn twee handen op een buik. Bekering en geloof gaan samen. Het goede nieuws geloven, dat God u heeft schoongewassen in het bloed van Christus, dat Hij u heeft genezen van uw dood zijn, en u voor altijd levend heeft gemaakt in Zijn Zoon, dat is bekering.

Op dezelfde manier, is, u tot God keren in uw volslagen hulpeloosheid, in uw verloren en dood zijn, terwijl u Zijn vrijelijk gegeven verlossing en behoud ontvangt, het hebben van geloof, het geloven van het evangelie. Zij vormen de twee kanten van dezelfde medaille, en het is een medaille die God u geeft om geen andere reden, om totaal geen andere reden dan dat Hij rechtvaardig en genadig tegenover ons is.

Gedrag is niet de maatstaf

Natuurlijk zal iemand nu zeggen dat bekering tot God, goede zeden en goed gedrag zal opleveren. En dat betwist ik niet. Het probleem is, we houden er van bekering af te meten aan de af- of aanwezigheid van goed gedrag, en dat betekent bekering op tragische wijze verkeerd begrijpen.

De eerlijke waarheid is dat we geen volmaakte zedelijkheid of gedrag laten zien, en alles wat niet volmaakt is, is, simpelweg sowieso niet goed genoeg voor het Koninkrijk van God.

Dus laten we ophouden met allerlei nonsens over "als je bekering eerlijk gemeend is, dan bega je de zonde niet meer." Dat is nou precies waar het bij bekering niet om gaat.

Het punt waar het bij bekering om gaat is een verandering van het hart, van het staan aan uw eigen kant, van het zijn in uw eigen afdeling, van het opkomen voor uzelf, van het zijn van uw eigen persagent, van het zijn van uw eigen vakbondsvertegenwoordiger en advocaat, naar het vertrouwen van God, naar het aan Zijn kant zijn, naar het in Zijn afdeling zijn, naar het aan uzelf sterven, en dan Gods volledig vergeven, verlost en geliefd kind in Christus te zijn.

Bekeren betekent twee dingen waarvan we van nature niet houden. Ten eerste, betekent het dat we het feit onder ogen moeten zien dat de kreet: "Jongen/meisje, je deugt niet," een perfecte beschrijving van ons is. Ten tweede, betekent het dat we het feit onder ogen moeten zien dat wij niet beter zijn dan wie dan ook. We staan in dezelfde rij voor de gaarkeuken met al die andere verliezers, voor (de uitreiking van) genade die we niet verdienen.

Met andere woorden, bekering komt voort uit een nederige geest. Deze nederige geest is iemand die geen vertrouwen meer heeft in wat hij zelf zou kunnen doen; er is geen hoop meer over, hij geeft als het ware de geest, en hij is aan zichzelf gestorven en legt zich te vondeling op Gods drempel.

Zeg 'Ja!' op Gods 'Ja!'

We moeten het afschuwelijke idee kwijt dat bekering een belofte is om nooit meer te zondigen. In de allereerste plaats is zo'n belofte gewoon gebakken lucht. In de tweede plaats is zo'n belofte geestelijk gezien zonder betekenis.

God heeft een almachtig, donderend, eeuwig "Ja!" aan u bekendgemaakt door de dood en opstanding van Jezus Christus. Bekering is uw "Ja!" op Gods "Ja!" Zij is u tot God keren om Zijn gezegende gave, Zijn rechtvaardige verklaring van uw onschuld en behoud in Christus te aanvaarden.

Zijn gave aanvaarden is, uw dood zijn en uw behoefte aan leven in Hem te erkennen. Het is Hem vertrouwen, Hem geloven en uzelf, uw wezen, uw bestaan, alles wat u bent, in Zijn handen leggen. Het is rusten in Hem en al uw lasten aan Hem geven. Dus waarom zouden wij ons niet verheugen in de rijke en ontluikende genade van onze Heer en Heiland en onze rust nemen in Hem? Hij verlost de verlorenen. Hij redt de zondaar. Hij wekt de doden op.

Hij staat aan onze kant, en daarom, kan er niets tussen ons en Hem komen – nee, zelfs niet uw ellendige zonden, of die van uw buurman. Vertrouw Hem. Het is goed nieuws voor ons allen. Hij is het Woord, en Hij weet waar Hij over spreekt.